

OPALAĆ (5) *vb impf*

-p- (4), -pp- (1)

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 1 sg opălâm (4). ◊ *praet* 3 sg m opălâl (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. opalić.

Poddawać działaniu płomieni (lub rozżarzonej rzeczy) coś albo powierzchnię czegoś w celu nadpalenia lub spalenia tego, co się na niej znajduje; adurere Calep, Cn; deurere Mącz; ustulare Calep; amburere Cn (5) : Deuro, Vpalam/ álbo opalam/ ożegam. Mącz 509a, 509a; Calep 30a, 1143a.

Zwrot: »włosy opalać« = aduro capillos Cn (1): Iáko fie czyta o onym Dyonizyufie Syrákuzáńskim Krolu/ kthory z okrutności fwey thákową boiaźń w sobie miał/ że fam sobie rośpalonym wągłem włoŃy opalał/ boiać fię brzytwy y nożyczek bárwirzkich. Phil P3.

Synonim: ożegać.

Formacje współrdzenne cf PALIĆ.